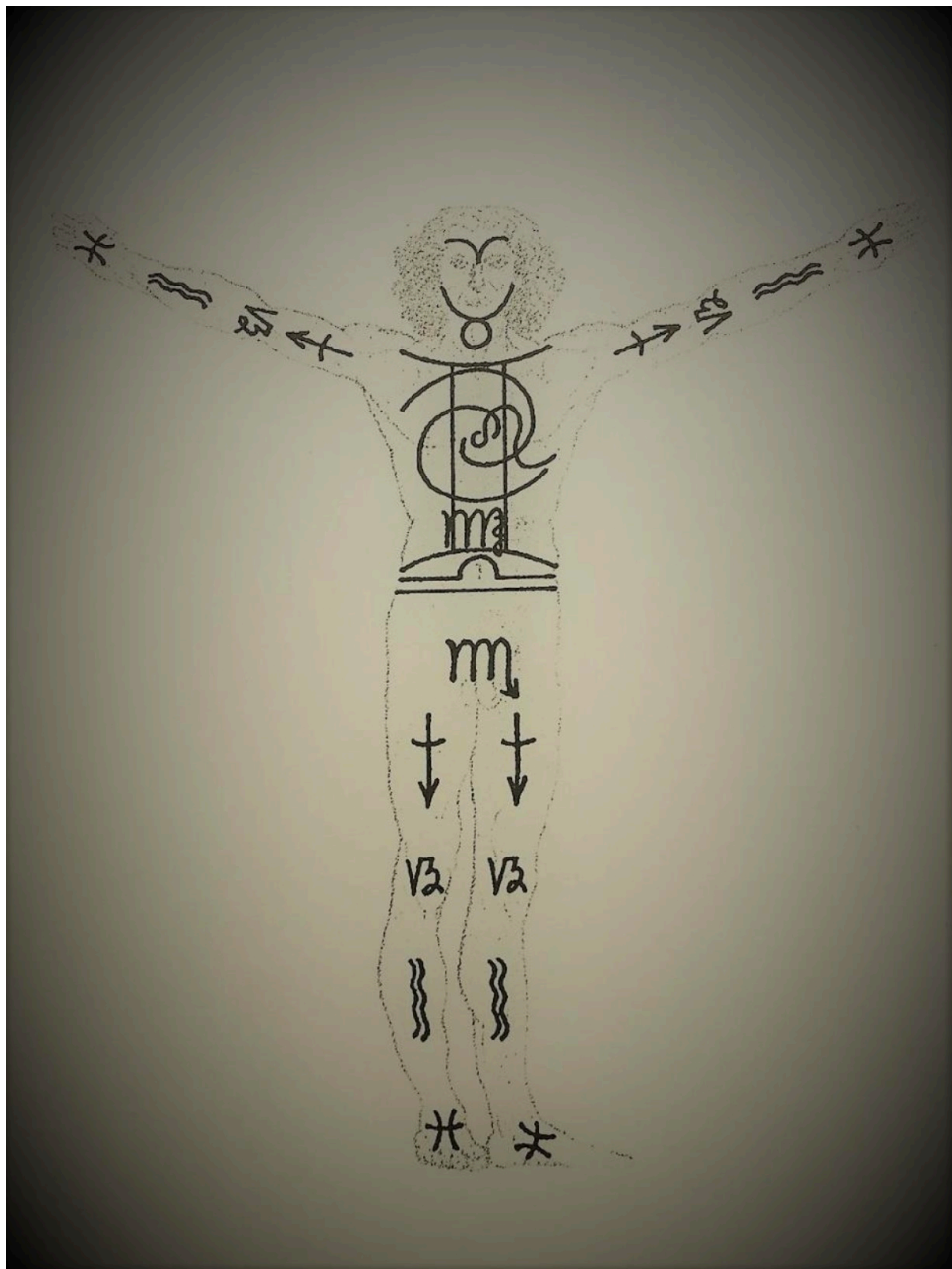

Kerstmis, de 12 Heilige Nachten en het onvergankelijke lichaam.

Voor degenen die de afgelopen jaren mijn artikelen hebben gevolgd, zullen zich ervan bewust zijn dat er veel geschreven is over Pluto, vooral in relatie tot de Grote Conjunctie van Saturnus en Jupiter met Kerst 2020 en zijn positie in het sterrenbeeld Boogschutter die nog doorloopt tot 2024. In 2020 ontmoetten zowel Jupiter als Saturnus Pluto in de sterren van Boogschutter, voordat ze samenkwamen in de Grote Conjunctie net in Steenbok op slechts een paar graden afstand van Pluto. Vanuit mijn astrosofisch perspectief is dit een oproep geweest van de Kosmische Intelligenties voor een nieuw ontwaken voor de ware aard van de mens, zelfs een inwijding, als spiritueel wezen in onze huidige hyper-materialistische wereld. Het is een wereldbewustzijn dat de juiste evolutie van de mensheid voorwaarts bedreigt. De Grote Conjunctie zelf was en is nog steeds een grote oproep van de hoogste sferen van de wereld-evolutiewezens van Saturnus en Jupiter voor een nieuwe aankondiging in de mensheid, omdat deze Grote Conjunctie de nakomeling is uit de reeks van de Ster

der Wijzen, die de oorspronkelijke aankondiging was van de wereldveranderende gebeurtenis van de incarnatie van de Zonnelogos in de aardse materiële vorm, in een menselijke lichaam. Pluto die deze grote planeten ontmoette, zou ons uitdagen tot een revolutionair nieuw perspectief, dat zelfs doordringt tot in de diepste wil, van het werkelijk menselijke zoals dat voor ons wordt voorgesteld in de transformerende kracht van Christus in het menselijke 'ik', zelfs tot in de menselijke lichamelijke vorm. De sterren van Boogschutter, waar Pluto zich al jaren in bevindt (hij steekt in 2024 over naar Steenbok), is zelf een beeltenis van de mens, het lagere dierlijke lichaam van waaruit de menselijke romp/hartstreek uit tevoorschijn komt en die met zijn boog gericht is op een doel ver in de toekomst. Toch heeft Pluto ook een schaduwkant, vooral in onze tijd, die zich openbaart in de opgang van de activiteit van de derde van de vijandige tegenkrachten de Asuras. Deze manifesteerden zich in het bijzonder in de wereldwijde manifestatie van Covid 19 en de reacties daarop van de wereldregeringen. Ze onthulde hun activiteit in meerdere vormen die gezien kunnen worden in de lagere dierlijkheid van het menselijk leven, in het bijzonder in het berekende, zelfs genotzuchtige doden en martelen. We zien nu zoveel bedreigingen voor een spiritueel leven, degene die de boog richt, dat de ware aard van het menselijke ego kan ontplooiën. Enkele daarvan zijn transhumanisme en biotechnologie; identiteitspolitiek die het menselijke Ik in een enge identiteit verdeelt die gebonden is aan fysieke kwaliteiten zoals ras, geslacht, etniciteit; en de immense polarisatie en haat onder mensen.

Om deze reden stuur ik dit artikel (enigszins bewerkt) naar buiten dat ik Kerst 2018 schreef, over de Heilige Nachten in relatie tot de menselijke vorm en de kosmische aard ervan. Voor degenen die mijn boek hebben gelezen of de videocursus hebben gevolgd, zal deze relatie van de dierenriem tot de menselijke vorm bekend zijn. Deze Heilige Nachten kunnen een bijzonder krachtige gelegenheid bieden om diep te leven met de vraag naar onze ware menselijkheid, ons ware Ego en de uitdrukking ervan in onze menselijke lichamelijke vorm, die alle mensen delen. Het kan een zaadje van inspiratie worden die zich verder kan verwerkelijken in de Paas-imaginatie van het Opstandingslichaam als toonbeeld van de hoogste realisatie van Pluto, wat de getransformeerde wil is en de realisatie van het spiritueel menselijke als ons toekomstig doel van de volledig getransformeerde menselijke gedaante.

Rudolf Steiner beschrijft de correlatie tussen de menselijke vorm en het ego als volgt: ***De enige uitdrukking voor ons Ik, is de menselijke vorm... Met andere woorden, in heel het uitgestrekte rijk van onze ervaring is er één ding -- de menselijke vorm -- dat de uitdrukking is van het menselijk wezen. Het klinkt triviaal om zoiets te zeggen, maar het is in werkelijkheid een van de belangrijkste uitspraken die gedaan kunnen worden, en een waarover we maar beter kunnen nadenken en mediteren.*** (GA 137, Oslo, juni 1912)

De menselijke vorm is dus de uitdrukking van ons ego, ons 'ik'. Het is er onlosmakelijk mee verbonden. Rudolf Steiner gaat vervolgens in deze lezingen verder met het uitwerken van deze ware menselijke vorm door middel van een beschrijving van de menselijke vorm in relatie tot de grote periferie van onze zonnecosmos, de twaalfvoudige dierenriem.

Waarom zijn deze 12 kerstdagen een krachtige gelegenheid? En waarom die 12 dagen? Er is een astronomische basis die kan dienen als ingang naar een dieper spiritueel begrip. Het maanjaar bestaat uit 12 volle manen, één in elk sterrenbeeld van de dierenriem. Elke cyclus van volle maan tot volle maan duurt 29,5 dag, maal 12 is gelijk aan 354 dagen, het maanjaar, dat de kalenderbasis was voor veel oude religies, zelfs voor veel religies tot op de dag van vandaag. De zonnekalender is natuurlijk gebaseerd op de schijnbare passage van de zon door de twaalf sterrenbeelden en de terugkeer naar hetzelfde punt in 365 dagen en ongeveer 5 uur, wat goed is voor ons schrikkeljaar om de vier jaar. Het verschil tussen het zonnejaar en het maanjaar is dan ongeveer 12 dagen. Een bijkomend astronomisch fenomeen is dat de maankalender en de zonnekalender, die dan verschillende cycli hebben door het verschil in lengte, elke 33 jaar weer op één lijn uitkomen. Dus hier vinden we het significante christelijke getal 33 als de ritmische cyclus tussen wanneer de maan- en zonnekalenders met elkaar samenkomen.

Deze heilige dagen van kerstmis vertegenwoordigen dus een speciale tijd, waarin het zonnejaar als het ware twaalf dagen lang buiten het maanjaar vallen. Dit zijn twaalf dagen waarin de zonnekrachten rechtstreeks toegankelijk zijn voor ons bewustzijn, zonder het 'filter' of de tussenliggende invloedssfeer van de maan. Je kunt dit in die zin opvatten dat de sfeer van de maan verbonden is met de zielenwereld en de tijd voor de geboorte waarin we onze ziel en spirituele kosmische natuur verweven met het fysieke lichaam en de erfelijkheidskrachten van de aarde. De sfeer van de maan is verbonden met onze belichaming in het aardse bestaan. Het rijk van de zon is dat rijk dat de ingang is naar de ware spirituele wereld vanuit de zielenwereld. Het draagt de activiteit van de hogere wezens van de zonne-sfeer. Nu kunnen deze sferen in hun activiteit vanuit vele perspectieven bekeken worden. Maar voor dit artikel kunnen we vragen: Wie zijn de zonne-intelligenties die zo toegankelijk zijn in deze Heilige Nachten? Zij zijn de Elohim, ook wel de Exusiai of de Geesten van Vorm genoemd. Zij zijn de wezens die het spirituele leven en de spirituele substantie, aangeboden door de hogere wezens van onze zonnekosmos en daarbuiten, vorm en inhoud geven. Als we aan de zon denken, moeten we niet alleen denken aan de vurige schijf aan de hemel. Dit is eigenlijk het minst spirituele aspect van de zon. De ware zon van de Elohim doordringt onze hele zonnekosmos tot aan de periferie van de dierenriem van ons zonnestelsel. In deze Heilige Nachten hebben wij dus een speciaal perspectief met betrekking tot de Elohim, de Geesten van Vorm en tot de vormende krachten in het algemeen. Het is tijdens deze Heilige Nachten dat de zaden die nu in de aarde slapen de vormen ontvangen die zij zullen ontvouwen als boom, of kruid, of gras. Hun ware vorm wordt hen tijdens deze nachten ingeprent vanuit kosmische vormende krachten. Zo zal de roos zich ontvouwen tot de vijfpuntige bloem of de lelie tot de zespuntige bloem, enz. Alle planten weerspiegelen de vormen van de hemelen die tijdens deze twaalf dagen in het zaad worden ingeprent als zijn spirituele genetische code.

Maar wat is dan onze menselijke relatie tot deze Elohim, de Geesten van Vorm? Hoe kunnen de Heilige Nachten van Kerstmis een steeds meer bewuste en vernieuwde relatie worden met de kosmische krachten van de zon die nu met de aarde verenigd is?

Laten we om te antwoorden bij het begin beginnen.

In het boek Genesis vertellen de eerste twee hoofdstukken het scheppingsverhaal in machtige imaginative beelden. Maar ze vertellen twee verschillende scheppingsverhalen. Laten we ons concentreren op de gedeelten die vertellen over de schepping van Adam.

Hoofdstuk 1 stelt dat *'God schiep de mens naar zijn beeld, naar zijn eigen beeld schiep God hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hem'*. Het Hebreeuwse woord voor God is het meervoud Elohim. Het woord voor mens is het Hebreeuwse woord 'Adam' dat mens betekent, niet alleen man in de beperkte geslachtsbetekenis van vandaag. In feite zegt de tekst niet 'mannelijk en vrouwelijk' wat twee wezens impliceert, maar moet het eerder mannelijk/vrouwelijk vertaald worden, één wezen vóór de scheiding in geslachten. En het woord 'beeld' in het Hebreeuws kan ook vertaald worden als 'fantom', 'representatieve vorm', of 'gelijkenis'.

In hoofdstuk 2 van Genesis lezen we ook over de schepping van Adam, maar dan een heel ander scheppingsverhaal. *'De Here God vormde de mens uit het stof der aarde en blies hem de levensadem in en de mens werd een levende ziel'*. Genesis beschrijft dan later de schepping van de vrouw uit de rib van Adam als een afzonderlijk wezen. Het woord Here God dat in hoofdstuk 2 wordt gebruikt is het Hebreeuwse woord Jehovah of Jahweh, niet Elohim zoals in hoofdstuk 1. Dit verhaal brengt het 'stof van de aarde' binnen, terwijl het eerste verhaal alleen spreekt over 'de mens' als het beeld van de Elohim.

Dus, in Hoofdstuk 1 hebben we het verhaal van de Elohim, de Geesten van Vorm, die Adam scheppen, een kosmische archetypische Adam. In Hoofdstuk 2, op een later tijdstip, toen er het 'stof van de aarde' was, hebben we Jehovah (of Jahweh), de god van het Hebreeuwse volk, die Adam uit het stof van de aarde scheidt en hem leven en ziel inblaast. Wie was Jehovah? Jehovah was de leider van de Elohim op de zon voordat de aarde, in de kosmische evolutie, moest worden afgescheiden van de zon als gevolg van het verdere verdichtingsproces. De zonne Elohim-wereld was te ijel om de aarde in haar evolutionaire voortgang te in zich houden en scheidde zich er daarom vanaf. Jehovah offerde zich op om in de aardesfeer te blijven. Later, toen ook de maan zich moest uitscheiden van de aardesfeer, nam Jehovah zijn verblijfplaats op de maansfeer in. Van daaruit diende hij om de hogere zon voor de aarde te weerspiegelen. Hij werd de maan Elohim godheid, terwijl de andere Elohim als de zonnegoden bleven. Er zijn inderdaad grote mysteries in dit verhaal, want in Jehovah kunnen we de rol zien die de maan inneemt in de taak van belichaming om de menselijke evolutie te dienen. We kunnen het verschil zien tussen het gereflecteerde licht en het zuivere zonlicht. We kunnen de rol van Jehovah zien als de god van het Hebreeuwse volk in hun taak om de erfelijke bloedlijn zuiver te houden voor de voorbereiding van het uiteindelijke lichamelijke voor de Messias. Dit is natuurlijk een diepgaande studie, die verder gaat dan de bedoeling van dit artikel.

Laten we met ons thema verder gaan. Als de Elohim, de Geesten van Vorm, Adam schiepen, de kosmische menselijke vorm, wat is dan de aard van deze vorm en waar komt hij vandaan? Rudolf Steiner onthulde antwoorden op de vraag: Wat is de kern van onze menselijke vorm?

Maar laten we eerst terugkeren naar Kerstmis en de geboorte van Jezus.

Zoals Genesis twee scheppingsverhalen heeft, zo heeft Kerstmis ook twee scheppingsverhalen, twee genealogieën van Jezus.

In Lucas wordt ons verteld over het arme gezin in de stal, de geboorte met de dieren en de herders die het maagdelijke kind komen aanbidden. Legenden zeggen dat dit kind in de stal licht uitstraalde en sprak zodra het geboren was. In Matteüs hebben we een huis waar de wijzen uit het oosten naartoe komen om het koninklijke kind te begroeten waarvan ze de voorspelde geboorte in de sterren hadden gelezen. In Lucas gaat het geslachtsregister van Jezus helemaal terug tot Adam. In Matteüs gaat de genealogie terug tot Abraham. Maar er is één belangrijk kenmerk dat de doorslag geeft. De genealogie in Matteüs volgt de lijn van David naar zijn zoon koning Salomo en verder naar de geboorte van Jezus. De genealogie in Lucas volgt ook de lijn tot David, maar gaat dan verder via zijn zoon Nathan naar Jezus. We hebben dus twee stromen van voorouders die zich na Koning David splitsen. In het Jodendom is het een historisch feit dat David verschillende kinderen had, waaronder Salomo en Nathan. Zij waren beiden de kinderen van Bat-Sheba. Hier zouden we een hele andere onderzoekslijn kunnen ontwikkelen rond de mysterieuze realiteiten die ten grondslag liggen aan het verhaal van David en Bat-Sheba. Maar voor nu hoeven we alleen maar op te merken dat zowel Salomo als Nathan werden geboren uit Bat-Sheba en Koning David. Maar dit kind Nathan wordt nergens in het Oude Testament genoemd, terwijl Salomo bekend staat als de grote koning Salomo, schrijver van de spreuken, die de tempel bouwde. Salomo droeg de exoterische koningslijn van David. Nathan droeg de esoterische priesterlijke stroom, de verborgen mysteriestroom. Dit is een waarheid in de geschiedenis - er is het exoterische historische verhaal en er is de verborgen esoterische realiteit.

Maar wie was Nathan en wie was dan deze Jezus, die van hem afstamde? Wordt met Nathan een fysieke geslachtslijn aangeduid? Of is het misschien een spirituele genealogie die gedragen wordt door de Nathan-lijn in de mysteriën? In het Hebreeuws betekent de naam Natan, 'Hij (God) die heeft gegeven'. Wie is die 'Hij' die heeft gegeven? De naam Natan is ook een palindroom, dat wil zeggen een keer- of spiegelwoord waarin de letters symmetrische gerangschikt zijn, zodanig dat het woord van achter naar voren gelezen hetzelfde is als van voor naar achter, wat wijst op een verband met de mysteriën. Het is een mysterie initiërende titelnaam. Is Natan nu een historische naam of is het een titel? Of is het beide? Een goed begrip van de aard van deze Nathaniësche Jezus kan hierbij helpen.

Opnieuw geeft Rudolf Steiner inzicht in de beschrijving van de aard van het Nathaniësche Jezuskind. Hij beschrijft wanneer en hoe onze menselijke ego's (d.w.z. vorm) het proces begonnen van incarnatie's in aardse lichamen, het lichaam 'gemaakt uit het stof van de aarde', en waardoor onze deelname begon aan de 'zondeval', en de afscheiding van ons ego, van onze vorm, van de Elohim, van 'God'.

De Ego's die sindsdien zijn blijven incarneren waren niet aanwezig in de menselijke wezens op aarde. Zij waren nog niet gescheiden van de substantie van deze hiërarchie die voor het eerst het menselijke Ego tot bestaan bracht: de hiërarchie van de Geesten van Vorm. ...Maar toen de mens te zijner tijd werd toevertrouwd aan fysie-

ke incarnaties op aarde, werd nog iets daarvan weerhouden. Een bepaalde Ego-substantie werd niet in de stroom van fysieke incarnaties gebracht... In plaats daarvan behield dit Ego de vorm die de mens had voordat hij overging tot zijn eerste aardse incarnatie... het Ego van Adam vóór zijn eerste belichaming in het vlees.

(GA 131, Karlsruhe, oktober, 1911)

Het Nathanische-jezuskind heeft voor het eerst de door de Elohim, de Geesten van Vorm, geschapen Adam van hoofdstuk 1 van Genesis in een incarnatie gebracht. Rudolf Steiner beschrijft verder hoe deze Ego/Vorm-substantie die werd teruggehouden, in de Atlantische en post Atlantische tijd werd toevertrouwd aan de zorg van de allerheiligste Mysteriën, 'bewaard in een belangrijk Mysteriecentrum, als in een tabernakel' (GA 131). Dit is de genealogie van de priesterlijke lijn van Nathan en de heilige zonnemysteriën van de Elohim die het zuivere menselijke Ego beschermden, deze menselijke niet gecorrumpeerde Gedaante, ter voorbereiding en gereedheid voor de incarnatie van de Logos. In het exoterische Oude Testament is de inhoud gericht op de lijn van de Jehovah-stroom, de voorbereiding van een lichaam met zuivere bloedlijnen van het uitverkoren volk Israël. Maar er zijn ook aanwijzingen van de zonnepriesters in het Oude Testament, zoals in het verhaal van Melchizedek, die brood en wijn brengt en Abraham zegent. Het is niet het offeren van het bloedoffer van de Hebreëën, maar het offeren van de symbolen van de zon van brood en wijn. Er zijn ook de twee heilige bergen: De berg Sion en de berg Moria. Op de berg Moriah is de Tempel in Jeruzalem gebouwd en is de thuisbasis van de hogepriester van de Sadduceëën. De berg Sion is de zonneberg waar de zonnemysteriën werden bewaard en waar het Laatste Avondmaal plaatsvond in de 'bovenzaal'.

Maar wat is dan deze bewaarde menselijke Ego-vorm, de 1ste Adam beschreven in hoofdstuk 1 van Genesis? Als we terugkeren naar de eerder genoemde Oslo-lezingencyclus, dan creëert Rudolf Steiner deze Vorm, die in de loop van de evolutie steeds meer materiële lichamelijke vorm heeft aangenomen, maar die ook het oorspronkelijke ongeschonden ideaal bevat. Het is de Vorm van de Dierenriem. De Geesten van Vorm hebben uit de 12 krachten van de hoogste hiërarchieën, elk met zijn eigen unieke kwaliteit, de totaliteit van de menselijke Vorm zoals deze bedoeld is door de Scheppers van onze menselijke evolutie geschapen. De Dierenriemsymbolen zijn nu een schemerig schaduwbeeld van de activiteiten van machtige kosmische wezens. Deze 1ste Adam is dezelfde Adam die in de oude esoterische Hebreeuwse traditie van de Kabbala bekend staat als Adam Kadmon. (Zie de afbeelding op de volgende pagina)

Laten we deze menselijke gedaante eens opbouwen. Daarbij vraag ik jullie niet alleen te kijken naar de fysieke lichamelijke uitdrukking van het dierenriem sterrenbeeld, maar vooral naar de dynamische kwaliteit en spirituele kracht van deze Vorm, die we allemaal delen als mens. In werkelijkheid is het niet-materiële fysieke lichaam een lichaam van dynamische krachten. Net zoals we allemaal universeel het menselijke 'ik' delen, delen we ook allemaal de universele menselijke vorm waarin we niet verdeeld zijn door fysieke materiële lichamen van ras, etniciteit, geslacht, enz. De beeltenis aan het begin van dit artikel is een weergave van deze archetypische menselijke fysieke vorm.

RAM is verticaal georiënteerd. Een fundamentele kwaliteit van menselijkheid. Besef hoe een peuter zich verheugt als hij eindeloos probeert rechtop te gaan staan. Het is de vreugde van de opkomende ego-ervaring. De ego-ervaring en de rechtopstaande menselijke vorm gaan samen. In het symbool voor de Ram zien we ook de lijn van het voorhoofd en de neus, de neerwaartse beweging van de vorm en dus de associatie met het hoofd en het denken. Hierin kunnen we ook de relatie tussen denken en de rechtop staan ontdekken.

STIER is gericht op spraak, in de breedste betekenis in het woord spraak, dat wil zeggen de uitdrukking van het innerlijk leven door het maken van klanken, niet zomaar klanken zoals het dier die kan maken, maar klanken die betekenis geven, logos of rede. Dit is geëvolueerd naar fysieke spraak waarin de kiem ligt van de toekomstige kracht van het woord als scheppende kracht. Het symbool voor Stier toont het gebied van de keel en het strottenhoofd inclusief de gehoorgangen dus ook geassocieerd met spreken/horen.

TWEELINGEN Symmetrie in brede zin, zoals we die nu ervaren in onze relatie tot links en rechts en de symmetrie weerspiegeld in onze lichaamsvorm. het is ons oriëntatiemiddel in de uiterlijke omgeving. in het symbool zien we de twee lijnen parallel zoals de lange ruggengraat die ons verdeelt in links en rechts.

KREEFT de omsluiting in het zelf, het gebaar naar zelfbevestiging. In de eerste drie hebben we een relatie met de uiterlijke omgeving, maar nu draait het gebaar naar het innerlijke met de oriëntatie op beslotenheid in zichzelf. Dit wordt nu weerspiegeld door onze borstkas, onze ribbenkast, die het huis is van onze innerlijke organen, innerlijk leven.

LEEUEW ritmische wisselwerking tussen het innerlijke en het uiterlijke, of de actieve innerlijke vormen (organen) die zowel een innerlijke kwaliteit hebben als een relatie met de uiterlijke omgeving. deze worden lichamelijk uitgedrukt in onze longen en ons hart, die beide innerlijk zijn en toch sterk gerelateerd aan de uiterlijke omgeving. **MAAGD** de ware binnenkant. Met maagd zijn we nu doorgedrongen tot de innerlijke wereld van onze vorm en komen we bij de mysteriën van het innerlijke. Hier vinden de geheimen van transsubstantiatie plaats. Binnen ons lichaam is dit het gebied van de spijsvertering en de darmen en de transformatie van stoffelijk voedsel in leven en energie om het bewustzijn te ondersteunen.

WEEGSCHAAL, hier keren we nu weer naar de buitenwereld in het vermogen tot balans in de brede zin van het woord. In de menselijke vorm hebben we het gebied van boven en beneden en onze balans daartussen om ons te oriënteren op de lagere wereld van het lopen, de ledematen. In weegschaal is er een machtige drempel of portaal naar het lagere menszijn of zelf, het ego. Fysiek is dat het bekkengebied, het gewricht van de taille dat ons bovenlichaam van ons onderlichaam scheidt.

SCHORPIOEN, voortgaand in de relatie met de buitenwereld is dit het gebied van voortplanting vanuit het zelf. Het teken staat tegenover Stier en dus tegenover de mysteriën van de schepping, van het woord en van de voortplantingskrachten, nu fysiek uitgedrukt in ons lichaam met de geslachtsorganen van voortplanting.

BOOGSCHUTTER de kracht van de wil om naar buiten in de omgeving te bewegen. Fysiek is het verbonden met de dijën en de bovenarmen die onze ledematen naar buiten beweegt in de omgeving.

STEENBOK flexibiliteit in het ontmoeten van de uiterlijke omgeving. De gewrichten zijn in brede zin lichamelijk verbonden met onze ellebogen, polsen, knieën en enkels. Het geeft ons het vermogen om de omgeving niet star tegemoet te treden, maar om ons aan te passen en flexibel tegemoet te treden.

WATERMAN de ontmoeting met de periferie; het raakpunt nu uitgebreid naar de periferie in de breedste zin. Dit wordt lichamelijk uitgedrukt in de kuiten en de onderarmen. Het is dit gebied waar het bloed het dichtst bij het huidoppervlak komt. Je kunt je voorstellen hoe een moeder de warmte van de flessenmelk test door het op de onderarm te sprenkelen.

VISSEN ontmoeting en opname van de periferie. Hier werken we nu met de periferie, houden ons ermee bezig, maar op twee heel verschillende manieren: de ene in het ontmoeten van en bewegen door de omgeving, het bewandelen van ons pad van bestemming. De andere door het creatief opnemen van de omgeving om deze te vormen door middel van de handen

Dit is de Adam zoals hij door de Elohim werd geschapen. Dit is de menselijke vorm van voor de incarnatie in het 'stof der aarde', en die in de loop der tijd geëvolueerd is tot ons persoonlijk fysiek lichaam met de gevolgen van het karma gedurende vele incarnaties. Deze 1ste Adam, Adam Kadmon, de oorspronkelijke beschermde Ego/vormsubstantie incarneerde voor het eerst in het lichaam van Jezus dat door Lucas wordt beschreven en heeft gedurende 30 jaar een lichamelijke materiële vorm aangenomen totdat het ChristusEgo, dat van buiten ons Zonnestelsel komt, van de Allerhoogste Drie-eenheid zich met deze vorm verenigde.

Hier hebben we de Heilige 12 van de Kerstdagen als een eenheid die dan samenkomt op de 13e dag, Driekoningen, wanneer de Christus de 12-voudige vorm binnengaat. De 13 Dagen zijn dan de 12 + 1. Dit is het hoogtepunt van de Heilige Nachten

en Epifanie die ons dan naar de paasgebeurtenis van de Opstanding en het nieuwe opstandingslichaam leiden. Dit is de essentie van Pasen en een studie op zich. Het opstandingslichaam is hersteld voor de mensheid en nu voor ons toegankelijk door de daad van de opstanding.

Jonathan Hilton
Astrosophy.com